

Приходько О.М

студент,

Навчально-науковий інститут економіки та менеджменту

Національного авіаційного університету

УДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ НА ПІДПРИЄМСТВАХ

Довгий час управління якістю зводилось до контролю якості продукції і відносилося до інженерно-технічних питань, у той час як проблематика загального менеджменту мала яскраво виражений організаційний характер із соціально-психологічним відтінком.

Активно розвиваючись, концепції управління якістю почали запозичати елементи загального менеджменту, що стосується організаційних питань забезпечення якості. Аналіз загальних рис і підходів дозволили Джонови Реббіту і Пітерову Бергху виділити сім факторів загальної якості.

1. Орієнтація на споживача.
2. Орієнтація на процес і його результати.
3. Управління участю в роботі і відповідальністю.
4. Постійне вдосконалення.
5. Проблеми, які залежать від робітників, повинні складати не більше ніж 20%.
6. Проведення вимірів.
7. Командна організація робіт з поліпшення якості (постійно діючі наскрізні функціональні ради).

Багато принципів лягли в основу сучасної концепції управління якістю TQM [1].

Управління якістю є спеціалізованим видом управлінської діяльності, до якого належить управління персоналом, фінансами, якістю, проектами, інноваціями, маркетингом, і ін. Для досягнення кожної з поставлених цілей визначається політика підприємства в даній сфері, розробляється комплекс заходів впливу на виконавців і через них – на засоби виробництва.

В основі сучасного підходу до управління лежить системна орієнтація всіх підрозділів організації на якість з кінцевою метою виправдання очікувань покупців і, як наслідок, одержання максимально важливого прибутку. На перше місце висуваються цілі в області якості. Політика в області якості закладається в основу політики підприємства з усіма її складовими (маркетинг, проектування, закупівлі, контракти). Для кожної із складових політики проводяться відповідні аналіз і оцінка [2].

Якість – поняття багатогранне, забезпечення вимагає її об'єднання творчого потенціалу і практичного досвіду багатьох фахівців. Проблема підвищення якості може бути вирішена тільки при спільних зусиллях держави, місцевих органів управління, керівників. Важливу роль у вирішенні цієї проблеми грають споживачі, що диктують свої вимоги і запити виробникам товарів і послуг.

Поліпшення якості продукції – найважливіший напрямок інтенсивного розвитку економіки, джерело економічного зростання, ефективності виробництва. У цих умовах зростає значення комплексного управління якістю продукції й ефективністю виробництва. Системи якістю, що діють на різних підприємствах індивідуальні. Менеджмент якості є однією з ключових функцій як корпоративного, та і проектного менеджменту, основним засобом досягнення і підтримки конкурентоздатності будь-якого підприємства. Управління якістю, що виділилось в окрему дисципліну в 20-ті роки ХХ ст., у даний час органічно влилося в загальний менеджмент організації. Найбільш популярний і методологічно сильний напрямок в управлінні якістю – Загальне Управління Якістю – Total Quality Management (TQM) – припускає, що в створенні якісного продукту беруть участь усі співробітники фірми, весь персонал, а не тільки інженери, менеджери х якості чи фахівці по надійності. Якість створюється на всіх стадіях виробництва. Не може бути якісним товар, що, хоча і відповідає всім технічним вимогам і специфікаціям, не потрібний споживачу. Основа якості товару – це визначення потреб споживача, тобто маркетинг. Стадії закупівель, наймання персоналу, виробництва, збереження і доставки також пронизані вимогами до якості [3].

В Україні увага до управління постійно зростає. Разом з тим багато менеджерів дотепер основну роботу робочого часу присвячують поточним проблемам і виправленню помилок, а не плануванню якості із самого початку. Бізнесу необхідний час, щоб власники бізнесу і керівники усвідомили, що управління якістю товарів і послуг, засноване на плануванні і задоволенні споживачів, – єдина основа їхнього економічного процвітання й успіху в конкурентній боротьбі з закордонними виробниками.

При побудові системи управління якістю переслідується мета організаційного об'єднання всіх управлінських функцій, від реалізації яких залежить забезпечення і підвищення якості. У рамках структур такого типу координуються всі роботи, пов'язані з дослідженнями, розробками й освоєнням нової продукції, підвищенням продуктивності праці, ефективності виробництва і якості. Такі структурні схеми дозволяють створювати організаційні умови для об'єднання зусиль усього персоналу, спрямованих на підвищення економічних і виробничих показників діяльності всієї компанії чи організації.

Проблеми управління якістю породили задачі кількісної оцінки якості, необхідні для об'єктивного вибору і сприйняття управлінських рішень при стандартизації і сертифікації продукції, плануванні підвищенні її якості. Оцінка якості може розглядатися як формування всього механізму управління якістю продукції на всіх стадіях життєвого циклу підприємства.

Список використаних джерел:

1. Альперін Л. Сучасний погляд на системи якості і їхній розвиток // Стандарти і якість. – 2008. – №10. – С. 35.
2. Аналіз оцінка та моніторинг якості і ефективності роботи підприємства. М002-2005: Методичний посібник / Держспоживстандарт України. О.Г Топольницький. – К., 2009. – 44 с.
3. Басовський Л.Е, Протасєв В.Б Управління якістю. – М: ИНФРА-М, 2008. – 221 с.